

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.7.2011
COM(2011) 424 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL ȘI COMITETUL REGIUNILOR**

privind dimensiunea externă a politicii comune în domeniul pescuitului

CUPRINS

1.	Introducere	6
2.	Contribuția în favoarea sustenabilității pe termen lung la nivel mondial	6
2.1.	Transformarea dialogurilor în parteneriate de lucru	6
2.2.	Mentținerea și consolidarea arhitecturii globale de guvernare în domeniul pescuitului	8
2.3.	Contribuția în favoarea unei funcționări mai eficiente a ORGP	9
3.	Către acorduri în domeniul pescuitului sustenabil	11
3.1.	Acordurile de parteneriat în vigoare în domeniul pescuitului și deficiențele acestora	11
3.2.	O mai bună promovare a conservării pe termen lung a resurselor și a sustenabilității	12
3.3.	Consolidarea guvernării în cadrul acordurilor bilaterale în domeniul pescuitului ..	13
3.4.	Sprijinirea mai eficientă a pescuitului sustenabil în țările partenere.....	14
4.	Coerența cu celelalte politici ale UE.....	15
ANEXA I.....		17
ANEXA II		18

REZUMAT

Conform celor mai recente evaluări efectuate de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură¹, aproape 85% din stocurile mondiale de pește pentru care există informații disponibile sunt raportate ca fiind fie exploatare în întregime, fie supraexploatare. UE trebuie să depună eforturi pentru a schimba această situație, luând inițiative îndrăznețe fără întârziere.

UE face parte dintre puținii actori importanți care au o prezență puternică în toate oceanele planetare, prin intermediul flotelor sale și al investițiilor, al acordurilor bilaterale cu țări terțe și prin participarea la cele mai importante organizații regionale de gestionare a pescuitului (ORGP). De asemenea, UE este o piață principală pentru produsele pescărești, din punctul de vedere al consumului și al importurilor. UE consumă 11% din volumul mondial al resurselor piscicole și importă 24% din valoarea produselor pescărești. Acest lucru conferă UE o mare responsabilitate pentru a se implica și pe mai departe în acțiunile referitoare la conservarea și gestionarea sustenabilă a stocurilor internaționale de pește.

Contribuția în favoarea sustenabilității pe termen lung la nivel mondial

Pentru a asigura atât gestionarea sustenabilă și conservarea resurselor piscicole, cât și ameliorarea performanțelor ORGP, UE ar trebui să își propună:

- să realizeze progrese cu privire la agenda globală și multilaterală de promovare pe plan mondial a pescuitului sustenabil, transformând în același timp dialogurile din cadrul acesteia în parteneriate de lucru pentru a aborda chestiuni de mare importanță precum eradicarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN) sau reducerea capacității excedentare.
- să coordoneze procesul de consolidare a performanțelor ORGP pentru a face posibilă o mai bună conservare și gestionare a resurselor marine vii care intră în domeniul de competență al acestora, prin:
 - furnizarea de date și de informații științifice mai fiabile pentru a fundamenta procesul decizional;
 - creșterea nivelului de conformare și de control;
 - reducerea capacității la niveluri compatibile cu resursele;
 - funcționarea mai eficientă a ORGP grație îmbunătățirii procesului decizional;
 - introducerea de taxe de acces în marea liberă de către membrii ORGP.

¹ Situația pescuitului și a acvaculturii mondiale în 2010, FAO, Roma 2010, p. 35. Mai mult de jumătate (53%) din stocurile marine monitorizate de către FAO au fost estimate ca fiind exploatare în întregime, 28% fiind supraexploatare, 3% epuizate și 1% în curs de recuperare în urma epuizării. 3% din stocuri au fost estimate ca fiind exploatare insuficient și 12% exploatare moderat.

- să integreze mai bine politicile, mai ales cele privind pescuitul, dezvoltarea, mediul și comerțul, pentru a continua să promoveze obiectivele de guvernare sustenabilă și responsabilă.

Acordurile bilaterale în domeniul pescuitului

Acordurile internaționale dintre UE și țări terțe individuale ar trebui să constituie în continuare cadrul de reglementare a activităților de pescuit ale flotelor UE în apele țărilor terțe. Pentru a promova conservarea pe termen lung a resurselor, buna guvernare a relațiilor bilaterale din domeniul pescuitului, precum și dezvoltarea durabilă a sectorului pescăresc din țările partenere, în viitoarele acorduri în domeniul pescuitului UE ar trebui:

- să pună la baza acordurilor cele mai bune avize științifice disponibile și informații cu privire la efortul de pescuit cumulat în apele în cauză;
- să efectueze audituri științifice în cazul acordurilor privind mai multe specii („mixte”);
- să se asigure că respectarea drepturilor omului este o condiție esențială pentru încheierea și menținerea acordurilor în domeniul pescuitului;
- să vizeze o contribuție crescută a armatorilor la costul drepturilor de acces;
- să se asigure că acordurile în domeniul pescuitului contribuie la o mai bună guvernare a sectorului pescăresc în țările partenere, în special în ceea ce privește supravegherea, inspecția, precum și capacitățile administrative și științifice;
- să asigure o gestionare financiară solidă și eficientă a fondurilor de ajutor sectorial din cadrul acordurilor, prevăzând suspendarea plăților dacă nu se obțin rezultate.

Ar trebui ca o parte din aceste elemente să fie deja integrată în acordurile de tranziție negociate înainte de adoptarea reformei PCP. După intrarea în vigoare a reformei, toate negocierile vor reflecta noile orientări, astfel încât, la sfârșitul acestui proces, să intre în vigoare o nouă generație de acorduri în domeniul pescuitului sustenabil (APS).

1. INTRODUCERE

Comunicarea de față prezintă noi orientări referitoare la dimensiunea externă a politicii comune reformate în domeniul pescuitului (PCP)² și se bazează pe un număr important de consultări și evaluări efectuate de serviciile Comisiei în contextul reformei. Reforma PCP își propune să asigure exploatarea sustenabilă a resurselor marine vii, contribuind în același timp la obținerea de performanțe economice solide, la o creștere favorabilă incluziunii și la consolidarea coeziunii în regiunile de coastă. Noile orientări privind dimensiunea externă a politicii comune reformate în domeniul pescuitului vizează să aplice aceste principii la nivel internațional și să contribuie la stabilirea unei guvernante internaționale mai responsabile în domeniul pescuitului, astfel încât să se ajungă la o exploatare sustenabilă a stocurilor de pește la scară mondială prin atingerea unor rate de mortalitate compatibile cu producția maximă durabilă (MSY)³ până în 2015, atenuând impactul activităților de pescuit asupra ecosistemului marin. În cele din urmă, în acest mod se asigură un viitor viabil atât pentru pescarii europeni, cât și pentru cei din țările terțe.

Aceste orientări prevăd, de asemenea, sinergii mai puternice cu politica maritimă integrată a Uniunii Europene (PMI), care vor permite UE să adopte o abordare de gestionare a pescuitului bazată mai mult pe ecosisteme și să trateze probleme majore cu impact asupra stocurilor internaționale de pește, cum ar fi schimbările climatice și poluarea.

2. CONTRIBUȚIA ÎN FAVOAREA SUSTENABILITĂȚII PE TERMEN LUNG LA NIVEL MONDIAL

2.1. *Transformarea dialogurilor în parteneriate de lucru*

UE este angajată în dialoguri bilaterale cu principalii săi parteneri internaționali, cum ar fi Statele Unite ale Americii, Canada, Japonia, Australia, Noua Zeelandă, Rusia și China. Scopul unor astfel de dialoguri este să asigure sustenabilitatea pescuitului la nivel mondial, să creeze alianțe pe teme referitoare la guvernanta în domeniul pescuitului și să rezolve problemele pe o bază bilaterală.

UE are, în mod tradițional, relații strânse cu vecinii săi de la nord, în special cu Norvegia, în cadrul așa-numitelor acorduri nordice. Aceste acorduri prevăd o gestionare comună a resurselor în apele Atlanticului de Nord, în Oceanul Arctic, în Marea Baltică și în Marea Nordului. Mai recent, în 2009, a intrat în vigoare acordul bilateral dintre UE și Rusia pentru gestionarea în comun a Mării Baltice. În ceea ce

² Orientări privind dimensiunea externă a politicii maritime integrate au fost elaborate în comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Dezvoltarea dimensiunii internaționale a politicii maritime integrate a Uniunii Europene (COM(2009)0536final).

³ MSY este cea mai mare producție (sau captură) care poate fi prelevată din stocul de pești dintr-o specie pe o perioadă nedeterminată. Conceptul de producție maximă durabilă (MSY), fundamental pentru noțiunea de exploatare sustenabilă, urmărește să mențină dimensiunea populației în punctul de creștere maximă prin exploatarea exemplarelor care, în mod normal, s-ar fi adăugat populației, pentru a permite acestuia să continue să fie productivă pe termen nedefinit.

privește stocurile de pești mari migratori și populațiile transzonale (inclusiv macroul și merlanul albastru) din Atlanticul de Nord-Est, UE cooperează cu aceiași vecini nordici în cadrul forurilor care reunesc statele costiere. Comisia va examina cele mai bune metode de consolidare a acestei cooperări, pentru a ține cont, în cadrul proceselor regionale, de evoluțiile care vizează gestionarea resurselor la nivelul bazinelor maritime.

În același timp, relațiile UE cu vecinii apropiați sunt ghidate în continuare de principiile politicii europene de vecinătate (PEV), prin care UE oferă vecinilor săi o relație privilegiată, bazată pe angajamentul reciproc în favoarea valorilor comune (democrația, respectarea drepturilor omului și a statului de drept, buna guvernare, principiile economiei de piață și dezvoltarea durabilă). PEV este, de asemenea, un instrument adecvat de promovare a politicii maritime integrate a UE în țările învecinate partenerie în cadrul PEV, încurajând actorii din Marea Baltică, Marea Mediterană și Marea Neagră să instaureze și să consolideze mecanisme de schimburi de experiență cu omologii lor, pentru care UE poate furniza atât inițiativa, cât și sprijinul necesar.

Eradicarea pescuitului ilegal

Pentru a aborda cu eficacitate principalele probleme cu care se confruntă astăzi pescuitul, cum ar fi combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN) și reducerea capacității excedentare, este necesar ca UE să obțină sprijinul celorlalți actori mondiali.

Comisia propune lansarea, până la sfârșitul anului 2013, de discuții cu alți mari importatori de produse pescărești, în special Statele Unite și Japonia⁴, pentru a pune în aplicare o strategie comună de prevenire a intrării produselor INN pe piețele lor. Această inițiativă, care s-ar putea inspira din Regulamentul UE privind INN⁵, ar deschide calea pentru eradicarea pescuitului INN în deceniul următor, mai ales dacă ar fi adoptată și de alți actori majori. În viitorul apropiat, Comisia este dispusă să pună în aplicare cu partenerii săi mecanisme comune de schimb de informații și de armonizare a strategiilor adoptate față de actorii INN (state de pavilion sau flote).

ACȚIUNE

- Un parteneriat de lucru cu cei mai importanți actori în vederea dezvoltării unei strategii comune de combatere a pescuitului INN.

Capacitatea excedentară – o problemă globală

În cadrul obiectivului de atingere a unor rate de mortalitate compatibile cu producția maximă durabilă până cel târziu în 2015, Comisia intenționează să lanseze o

⁴ Aceste țări reprezintă, împreună cu UE, două treimi din piața mondială a produselor pescărești; a se vedea Situația pescuitului și a acvaculturii mondiale în 2010, FAO, Roma 2010.

⁵ Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999.

inițiativă politică la nivel înalt pentru a discuta modalitățile de reducere a capacității la nivel mondial până în 2013. Această inițiativă ar lua în considerare aspirațiile statelor în curs de dezvoltare și ar fi în concordanță cu reforma PCP care va propune, printre principalele mecanisme de reducere a capacității, gestionarea bazată pe drepturile de pescuit.

ACȚIUNE

- UE va solicita, până în 2013, organizarea unei conferințe la nivel înalt pentru a discuta modalitățile de reducere a capacității, pregătind terenul pentru un proces care vizează soluționarea problemei capacității excedentare la nivel mondial.

2.2. *Menținerea și consolidarea arhitecturii globale de guvernare în domeniul pescuitului*

La nivel mondial, UE participă la activitatea Organizației Națiunilor Unite, în calitate de parte la Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării⁶, precum și ca parte la Acordul Organizației Națiunilor Unite privind stocurile de pești⁷. De asemenea, UE este un membru activ al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) și participă la lucrările Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE).

Aceste organizații pot contribui în mod decisiv la înregistrarea de progrese în cadrul discuțiilor privind protecția și conservarea resurselor marine vii. Odată ce s-a ajuns la acorduri în cadrul acestor foruri (de exemplu, privind protecția ecosistemelor marine vulnerabile în cadrul ONU), instrumentele respective au fost puse în aplicare cu succes la nivel operațional prin adoptarea unor măsuri concrete de conservare de către organizațiile regionale de gestionare a pescuitului (ORGP). Prin urmare, implicarea UE în aceste foruri ar trebui să se axeze și să se dezvolte în următoarele direcții:

- să promoveze în continuare inițiative care pun accentul pe rolul statului portului și al statelor de pavilion în combaterea activităților de pescuit INN în cadrul FAO, precum acordul privind măsurile de competență statului portului din 2009 sau consultările tehnice privind performanța statului de pavilion;
- să susțină în continuare abordarea problemelor majore la nivelul ONU, cum ar fi capacitatea excedentară, capturile aruncate înapoi în mare, capturile secundare sau impactul anumitor unelte de pescuit asupra ecosistemelor marine;
- să promoveze instituirea unor condiții echitabile de concurență pentru navele care pescuiesc în apele organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului și ale țărilor terțe, pentru a evita o „uniformizare la un nivel inferior” în cazul în

⁶ UNCLOS, 1982, cunoscută și sub denumirea de Convenția de la Montego Bay.

⁷ Acordul de punere în aplicare a dispozițiilor UNCLOS referitoare la conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori, UNFSA, 1995, cunoscut și ca Acordul de la New York.

care s-ar putea profita în detrimentul resurselor de un cadru de gestionare mai puțin strict. Această acțiune ar fi pusă în aplicare fără a aduce atingere responsabilității primare a statelor de pavilion în privința comportamentului responsabil al navelor lor.

ACȚIUNI

Comisia va propune Consiliului:

- să înainteze în continuare propuneri ambițioase pentru rezoluțiile anuale ale Adunării Generale a ONU privind pescuitul durabil;
- să consolideze sprijinul acordat dezvoltării unor instrumente internaționale pentru conservarea și gestionarea stocurilor de pește în contextul FAO;
- să lanseze, în cadrul ONU, o inițiativă pentru instituirea unui sistem de certificare la nivel mondial care să eradicaze pescuitul INN;
- să promoveze respectarea unor standarde ridicate de sustenabilitate de către părțile terțe în marea liberă și în apele țărilor terțe.

2.3. *Contribuția în favoarea unei funcționări mai eficace a ORGP*

ORGP au un rol esențial pentru conservarea și gestionarea stocurilor comune de pești, precum și a stocurilor de pești migratori. În temeiul UNCLOS, precum și al Acordului ONU privind stocurile de pești, UE s-a angajat să participe la lucrările diferitelor ORGP, cu condiția de a avea un interes real⁸ în pescăriile gestionate de aceste organizații în calitate de stat care practică pescuitul sau de stat de comercializare. Rolul UE în aceste foruri a crescut semnificativ din 1999, când a fost publicată ultima „Comunicare privind participarea Comunității în cadrul organizațiilor regionale de pescuit (ORP)”⁹.

Cu toate acestea, în ciuda eforturilor ORGP de a gestiona în mod sustenabil resursele care intră în competența lor, stocurile de pește au continuat să scadă. Conform celor mai recente evaluări efectuate de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură¹⁰, aproape 85% din stocurile mondiale de pește pentru care sunt disponibile informații referitoare la evaluare sunt raportate ca fiind fie exploatare în întregime, fie supraexploatare. Această tendință a fost înregistrată timp de mai multe decenii și reflectă o exploatare mai intensă a stocurilor de pește, în special datorită creșterii cererii de produse pescărești din partea consumatorilor.

⁸ „Interesul real” poate fi reprezentat de pescuitul în marea liberă, de statutul de stat costier cu o ZEE aflată în competența unei ORGP sau de statutul de importator major de produse piscicole capturate într-o zonă gestionată de o ORGP.

⁹ COM (1999) 613 final, 8.12.1999.

¹⁰ Situația pescuitului și a acvaculturii mondiale în 2010, FAO, Roma 2010, p. 35. Mai mult de jumătate (53%) din stocurile marine monitorizate de către FAO au fost estimate ca fiind exploatare în întregime, 28% fiind supraexploatare, 3% epuizate și 1% în curs de recuperare în urma epuizării. 3% din stocuri au fost estimate ca fiind exploatare insuficient și 12% exploatare moderat. În cazul stocurilor de ton și de specii înrudite pentru care este cunoscut gradul de exploatare, se estimează că până la 60% din stocuri sunt exploatare în întregime, până la 35% din stocuri sunt clasificate ca fiind supraexploatare sau epuizate, și numai câteva stocuri apar ca fiind insuficient exploatare (în principal cele de ton dungat).

Pe termen scurt și mediu, UE ar trebui să-și direcționeze eforturile înspre rezolvarea principalelor dificultăți care împiedică ORGP să își îndeplinească misiunea, îndreptându-și acțiunile în următoarele direcții strategice:

- Funcționarea ORGP ar trebui consolidată prin efectuarea sistematică de evaluări ale performanțelor, în conformitate cu rezoluțiile corespunzătoare ale ONU.
- Ar trebui să se pună la dispoziția ORGP date și avize științifice mai fiabile, măbind investițiile UE în colectarea datelor, în cercetarea aplicată, în cunoștințele științifice și în activitățile științifice ale ORGP și încurajând, în același timp, alți membri ai ORGP să procedeze la fel. UE ar trebui, de asemenea, să promoveze lărgirea sferei avizelor științifice, în special prin aplicarea abordării ecosistemice și a principiului precauției și prin completarea acestora cu instrumente de analiză socio-economică.
- Pentru a remedia situația actuală caracterizată prin respectarea insuficientă a măsurilor de conservare și de gestionare ale ORGP de către unii membri, UE ar trebui să promoveze următoarele:
 - o evaluare periodică a respectării normelor de către fiecare parte în cadrul ORGP corespunzătoare;
 - identificarea motivelor respectării insuficiente (de exemplu, lipsa capacităților în țările în curs de dezvoltare) și rezolvarea acestora într-un mod adecvat, prin măsuri specifice;
 - elaborarea și aplicarea de sancțiuni nediscriminatorii și transparente în cazurile de nerespectare evidentă sau de lipsă de angajament politic al părților. Acest proces ar putea fi însoțit de stimulente care să recompenseze actorii „care respectă dispozițiile” și „transparenti” (state de pavilion sau flote).
- Capacitatea excedentară este o problemă care trebuie abordată atât la nivel multilateral (lansarea unei inițiative de către UE împreună cu principalii săi parteneri), cât și la nivelul ORGP. UE ar trebui să promoveze rezolvarea problemei capacității excedentare printr-o analiză a celor mai bune avize științifice disponibile în privința nivelurilor de captură sustenabile, precum și a măsurilor adecvate de remediere. Aceste măsuri ar putea include înghețarea sau reducerea capacității, ținând în același timp seama de aspirațiile statelor în curs de dezvoltare de a-și consolida sectorul pescăresc.
- Adoptarea prin consens a deciziilor privind măsurile de gestionare oferă cea mai bună garanție pentru un înalt nivel de conformitate. Cu toate acestea, UE ar trebui să promoveze o reformă a sistemelor decizionale ale ORGP, în special pentru a permite să se voteze, atunci când este cazul, în conformitate cu

procedura cea mai progresistă și eficientă adoptată recent în cadrul Convenției privind ORGP în Pacificul de Sud¹¹.

- În vederea consolidării bazei financiare a ORGP și pentru a încuraja mai mult utilizarea responsabilă a resurselor de către flote, UE ar trebui să promoveze ideea ca operatorii ale căror nave arborează pavilionul unui membru al unei ORGP să plătească o taxă către ORGP pentru accesul la pescăriile din marea liberă. Un sistem bine conceput de taxe de acces, elaborat în deplină conformitate cu UNCLOS, ar acționa ca un factor suplimentar care să împiedice „tragedia bunurilor comune”¹².

ACȚIUNI

Comisia va propune Consiliului:

- să încurajeze evaluarea performanțelor ORGP, astfel încât toate organizațiile să își finalizeze prima evaluare până la sfârșitul anului 2013, urmând ca aceasta să se efectueze ulterior la intervale regulate (de 3-5 ani);
- să promoveze conceptul de sistem de acces cu plată prin introducerea, într-un număr limitat de ORGP, de taxe pentru înscrierea navelor pe lista ORGP a navelor autorizate;
- să promoveze în mod coerent și structurat acțiunile evidențiate în prezentul capitol, pentru a permite acestor organizații să își îndeplinească în mod eficient misiunea. Acest lucru ar garanta un nivel sustenabil și reglementat al activităților de pescuit (bazat pe MSY) în cazul stocurilor care intră în domeniul de competență al ORGP, precum și protejarea biodiversității marine.

3. CĂTRE ACORDURI ÎN DOMENIUL PESCUITULUI SUSTENABIL

3.1. *Acordurile de parteneriat în vigoare în domeniul pescuitului și deficiențele acestora*

Acordurile bilaterale în domeniul pescuitului dintre UE și țări terțe sunt de mult timp o componentă a politicii comune în domeniul pescuitului. Reforma PCP din 2002 a introdus schimbări importante în privința acordurilor bilaterale, punând accentul pe o abordare axată pe parteneriat și pe dezvoltarea pescuitului sustenabil în țările partenere. Acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului (APP) în vigoare au ca obiectiv să permită navelor UE să pescuiască, într-un mediu reglementat și sigur din punct de vedere legal, excedentul de resurse¹³ din zonele economice exclusive (ZEE) ale anumitor țări terțe¹⁴.

¹¹ Convenția privind conservarea și gestionarea resurselor piscicole în marea liberă a Pacificului de Sud, articolele 16, 17.

¹² Tragedia bunurilor comune este o dilemă care rezultă din situația în care mai multe persoane, care acționează independent și își urmăresc în mod rațional propriul interes, vor epuiza în cele din urmă o resursă limitată comună, chiar dacă este clar că nimeni nu are pe termen lung interesul ca acest lucru să se întâmple.

¹³ Cota din captura admisibilă pe care statul costier nu poate sau nu dorește să o exploateze; a se vedea articolul 62 alineatul (2) din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării.

¹⁴ A se vedea anexa 2 pentru o privire de ansamblu asupra acordurilor bilaterale ale UE în vigoare în domeniul pescuitului și asupra principalelor caracteristici ale acestora. Pentru a deveni pe deplin

APP își propun să sprijine dezvoltarea durabilă a sectorului pescăresc în țările partenere. Procedând astfel, acestea tind să aibă un impact economic și social pozitiv. În special, APP influențează în mod pozitiv economiile locale prin crearea de locuri de muncă atât pentru marinari, cât și în porturi și în industria de prelucrare a peștelui, contribuind, de asemenea, la aprovizionarea cu alimente a țărilor partenere.

În ciuda îmbunătățirilor aduse, funcționarea APP înregistrează în continuare deficiențe importante, după cum s-a subliniat recent în cadrul consultării privind Cartea verde din 2009¹⁵:

- cunoștințele științifice privind anumite stocuri din apele țărilor terțe sunt insuficiente pentru a stabili dimensiunea globală a excedentului;
- în general, UE nu cunoaște termenii și condițiile acordurilor în domeniul pescuitului încheiate de țările partenere cu alte țări (terțe);
- prin urmare, este adesea imposibil să se evalueze efortul global de pescuit care afectează stocurile și să se determine cota de excedent care poate fi pescuită în mod sustenabil de către flota UE;
- capacitatea de absorbție a numeroase țări partenere este limitată în ceea ce privește utilizarea eficientă a fondurilor alocate prin APP pentru sprijinirea sectorului.

Comisia consideră că actualele APP ar trebui să fie transformate în acorduri în domeniul pescuitului sustenabil (APS) care să pună accent atât pe conservarea resurselor și sustenabilitatea mediului, cât și pe îmbunătățirea guvernantei și eficiența sprijinului sectorial.

3.2. *O mai bună promovare a conservării pe termen lung a resurselor și a sustenabilității*

APS ar trebui să se bazeze întotdeauna pe cele mai bune avize științifice disponibile, folosind ca referință conceptul de producție maximă durabilă (MSY).

Comisia va lansa audituri științifice, constând în analize independente *inter pares* ale datelor științifice disponibile, pentru a evalua actualele acorduri privind mai multe specii. Pe această bază, și în conformitate cu abordarea ecosistemică, va decide dacă este necesară modificarea acordurilor pentru a viza specii pentru care cunoștințele științifice sunt suficiente, iar efortul total de pescuit este cunoscut¹⁶. În ceea ce privește acordurile privind tonul, date științifice furnizate de către ORGP competente

operaționale, acordurile bilaterale în domeniul pescuitului trebuie să fie însoțite de un protocol care determină caracteristicile specifice ale posibilităților de pescuit și ale contribuției financiare. Acordurile fără protocol în vigoare sau al căror protocol este în curs de ratificare sunt denumite „inactive”.

¹⁵ Sinteză a consultărilor privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului, SEC(2010)428 final, 16.4.2010.

¹⁶ APP în vigoare pot fi împărțite în (a) acorduri care acoperă exclusiv tonul și speciile înrudite de pești mari migratori (acorduri privind tonul), și (b) acorduri care acoperă și alte specii (cunoscute și sub denumirea de acorduri mixte). Pentru că stocurile de ton sunt reglementate de ORGP, datele științifice despre acestea sunt, în general, mai complete decât cele referitoare la alte specii.

vor fi utilizate într-un mod mai riguros. Este necesar ca dispozițiile referitoare la raportarea capturilor să fie strict respectate de statele membre. Comisia va examina eventualele nerespectări cu promptitudine și în mod echitabil.

De asemenea, Comisia va încerca să includă în APS o clauză de transparență, astfel încât UE să fie informată în privința efortului de pescuit cumulat într-o anumită țară parteneră.

ACȚIUNI

Comisia:

- va lansa în mod sistematic audituri științifice pentru a evalua stocurile înainte de negocierea unor noi protocoale la acordurile privind mai multe specii;
- va asigura respectarea de către statele membre a normelor de raportare a capturilor aplicabile în apele țărilor partenere, inclusiv prin utilizarea pe deplin a instrumentelor juridice existente, cum ar fi Regulamentul INN;
- va consolida transparența cu privire la eforturile globale de pescuit în apele țărilor terțe, prin introducerea de clauze specifice în acorduri și prin contacte bilaterale cu alte părți terțe.

3.3. Consolidarea guvernancei în cadrul acordurilor bilaterale în domeniul pescuitului

APP în vigoare trebuie să fie reformate, pentru a oferi un cadru complet de guvernare pentru activitățile de pescuit ale navelor UE în apele țărilor terțe. Este necesar să se simplifice punerea în aplicare a acordurilor, acestea trebuind să ofere capacități îmbunătățite de reacție în caz de încălcare a drepturilor omului, și să se reducă contribuțiile publice la costurile de acces.

APS trebuie să devină mai ușor de pus în aplicare și de respectat. În acest scop, ele ar trebui să aibă la bază „acorduri model” și să conțină clauze standard. De asemenea, ar trebui să fie facilitat procesul administrativ referitor la autorizațiile de pescuit emise și gestionate în cadrul acordurilor. Comisia va prezenta în 2012 o propunere de revizuire a regulamentului privind autorizațiile de pescuit¹⁷.

Toate acordurile viitoare ar trebui să conțină o clauză referitoare la drepturile omului, după cum se întâmplă deja cu protocoalele recent parafate, astfel încât încălcările elementelor esențiale și fundamentale ale drepturilor omului și ale principiilor democratice să ducă, în cele din urmă, la suspendarea protocolului la acord. Această clauză ar trebui să urmeze, dacă este cazul, exemplul dispozițiilor stabilite în Acordul de la Cotonou¹⁸ sau în alte instrumente și acorduri internaționale relevante.

¹⁷ Regulamentul (CE) nr. 1006/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 privind autorizațiile pentru activitățile de pescuit ale navelor de pescuit comunitare în afara apelor comunitare și accesul navelor țărilor terțe în apele comunitare, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93 și (CE) nr. 1627/94 și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 3317/94.

¹⁸ Acordul de la Cotonou este cel mai cuprinzător acord de parteneriat dintre țările în curs de dezvoltare și UE. Începând cu anul 2000, acesta a fost cadrul pentru relațiile UE cu 79 de țări din Africa, zona Caraibelor și Pacific (ACP).

Clauza de exclusivitate din APP în vigoare interzice navelor UE să pescuiască în afara cadrului de reglementare al acordului, în cazul în care acesta există, și garantează că toate navele din UE sunt supuse aceluiași norme. Pentru a se preveni eludarea clauzei de exclusivitate prin arborarea unui alt pavilion, viitoarele acorduri în domeniul pescuitului ar trebui să prevadă că navele din UE care își schimbă pavilionul pentru a evita respectarea obligațiilor sau pentru a obține posibilități suplimentare de pescuit nu vor mai fi autorizate să pescuiască în ZEE a țării partenere.

Industria pescuitului din UE ar trebui să își asume o parte echitabilă din costurile de acces la resursele excedentare ale țărilor terțe, contribuția de la bugetul UE fiind redusă în mod corespunzător.

ACȚIUNI

Comisia:

- va înainta până în anul 2012 o propunere de revizuire a regulamentului privind autorizațiile de pescuit, pentru a simplifica gestionarea autorizațiilor de pescuit;
- va pleda pentru ca respectarea drepturilor omului să devină o condiție necesară pentru încheierea APS și pentru menținerea cooperării cu țările terțe;
- va pleda pentru introducerea în acordurile bilaterale de dispoziții care să preîntâmpine schimbarea abuzivă a pavilionului;
- își va propune mărirea contribuției armatorilor la costurile de acces în apele țărilor terțe.

3.4. *Sprrijinirea mai eficientă a pescuitului sustenabil în țările partenere*

Sprrijinul financiar acordat de UE politicii sectoriale din țările terțe ar trebui să conducă în țările partenere la avantaje concrete și măsurabile, inclusiv în domeniul pescuitului sustenabil la nivel local. Obiectivele sale ar trebui să fie sprrijinirea capacității administrative și științifice a țărilor terțe, vizând în special activitățile de monitorizare, control și supraveghere, inclusiv combaterea pescuitului INN. De asemenea, sprrijinul acordat de UE țărilor partenere în cadrul APS ar trebui să privilegieze ameliorarea avizelor științifice și consolidarea capacităților.

În același timp, sprrijinul sectorial ar trebui să devină mai eficient și mai bine orientat și să facă obiectul unei evaluări periodice. UE ar trebui să solicite țărilor partenere garantarea rezultatelor și să întărească acordarea condiționată a fondurilor, astfel încât să nu se efectueze plăți în lipsa rezultatelor așteptate. Comisia va elabora orientări generale, care pot fi adaptate ulterior la acorduri specifice, pentru monitorizarea fondurilor de ajutor sectorial din cadrul tuturor acordurilor în domeniul pescuitului.

De asemenea, Comisia va face eforturi pentru sporirea valorii adăugate a sprrijinului sectorial acordat pentru dezvoltarea durabilă a sectorului pescăresc din țările

partenere, luând mai bine în considerare strategiile globale și prioritățile definite în fiecare dintre acestea.

ACȚIUNI

Comisia:

- va propune decuplarea sistematică a plăților din cadrul sprijinului sectorial de plățile pentru drepturile de acces în zonele de pescuit și va defini sprijinul sectorial în funcție de necesitățile și de capacitatea de absorbție a țărilor partenere;
- va pleda pentru întărirea acordării condiționate a fondurilor în ceea ce privește aspectele sectoriale, astfel încât plățile să fie legate de progresele realizate în punerea în aplicare a sprijinului sectorial,
- va sprijini eforturile țărilor partenere de îmbunătățire a colectării datelor și furnizarea de avize științifice fiabile.

4. COERENȚA CU CELELALTE POLITICI ALE UE

În vederea îndeplinirii obiectivelor menționate în prezenta comunicare, UE trebuie să se facă mai bine auzită în cadrul diverselor foruri internaționale, prin intermediul unei mai mari sinergii între acțiunile și politicile sale din sfera guvernantei internaționale în domeniul pescuitului, precum și din domeniul dezvoltării, comerțului, mediului, cercetării și inovării, politicii externe etc. Acest lucru va fi realizat, printre altele, în următoarele moduri:

- prin coordonarea politicii în domeniul pescuitului și a politicii de dezvoltare ar trebui să se asigure stabilirea unei legături între recunoașterea aspirațiilor statelor în curs de dezvoltare de a-și consolida sectorul pescăresc și creșterea gradului de conștientizare a obligațiilor care le revin în materie de guvernare sustenabilă a pescuitului;
- prin ameliorarea sinergiilor dintre viitoarele acorduri în domeniul pescuitului și politicile și instrumente de dezvoltare, în special Fondul European de Dezvoltare (FED) și alte politici, precum politica din domeniul cercetării și inovării;
- în contextul acțiunii sale externe, UE va continua să sprijine strategii și programe referitoare la pescuit, precum securitatea maritimă și combaterea pirateriei, în cadrul strategiilor sale globale de parteneriat și cooperare.
- UE, în calitate de mare importator de produse pescărești, împiedică deja produsele INN să intre pe piața internă, dar politica comercială a UE poate contribui și la garantarea unui pescuit sustenabil pe plan mondial, prin promovarea aderării la convențiile și acordurile internaționale relevante în materie de guvernare în domeniul pescuitului în cadrul acordurilor comerciale preferențiale
- prin asigurarea coerenței obiectivelor de mediu cu cele din domeniul pescuitului, continuând integrarea politicilor elaborate de organisme și

convențiile internaționale de mediu în cadrul deciziilor ORGP privind conservarea și gestionarea.

ACȚIUNI

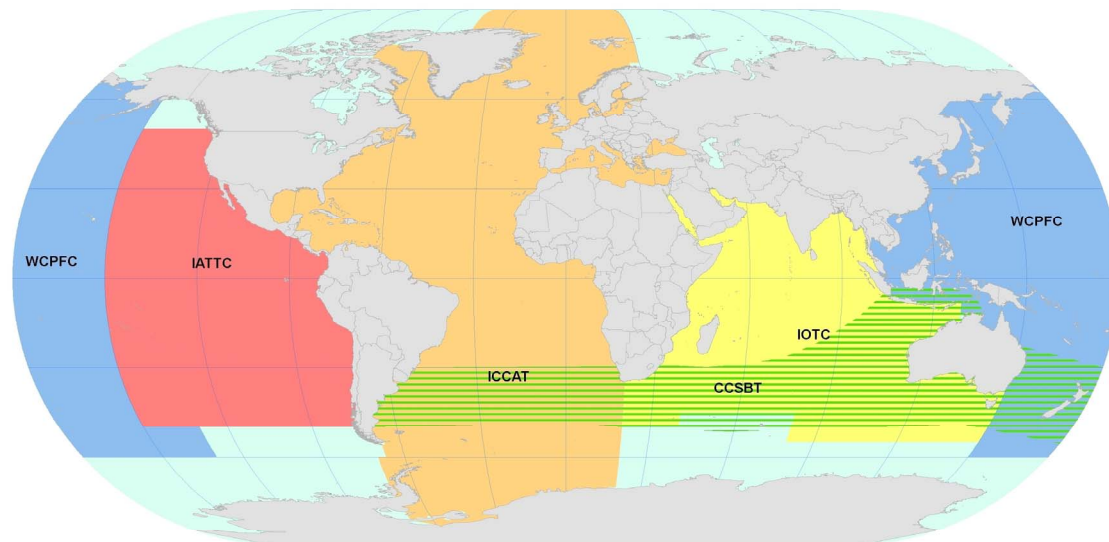
Comisia:

- va elabora și va pune în aplicare strategii regionale de pescuit sustenabil la nivelul oceanelor și al mărilor, de exemplu în oceanele Indian și Pacific, precum și în Marea Mediterană,
- va adopta, până la sfârșitul anului 2011, o propunere de cadru juridic pentru a asigura sustenabilitatea resurselor piscicole, care va include măsuri referitoare la comerț.

ANEXA I

Organizații regionale de gestionare a pescuitului

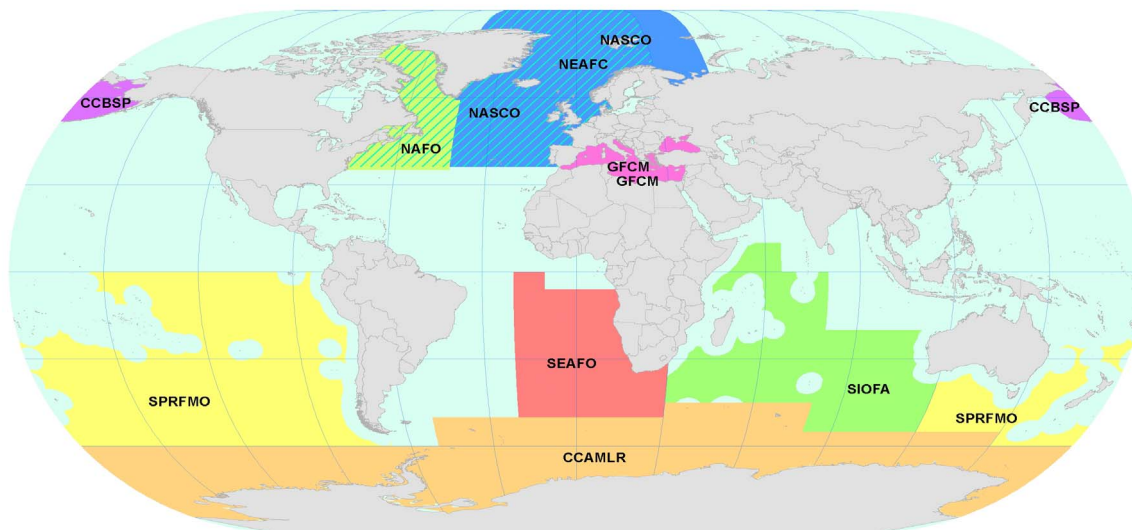
RFMOs for Highly Migratory Fish Stocks (Tuna and Tuna-like)

- CCSBT - Commission for the Conservation of Southern Bluefin Tuna
- IATTC - Inter-American Tropical Tuna Commission
- ICCAT - International Commission for the Conservation of Atlantic Tuna
- IOTC - Indian Ocean Tuna Commission
- WCPFC - Commission for the Conservation and Management of Highly Migratory Fish Stocks in the Western and Central Pacific Ocean

Source Geographical Data: DG MARE B2, ESTAT GISCO
 Cartography: DG MARE B2 GIS and Data Analysis Team - 28/08/2011
 Projection System: Eckert III - Scale approx. 1:88,000,000
 The boundaries shown on this map are for illustrative purposes only.
 Map reference: RFMO Tuna A3 110828

RFMOs (non-Tuna)

- CCAMLR - Commission for the Conservation of Antarctic Marine Living Resources
- CCBSP - Convention on the Conservation and Management of the Pollock Resources in the Central Bering Sea
- GFCM - General Fisheries Commission for the Mediterranean
- NAFO - Northwest Atlantic Fisheries Organization
- NASCO - North Atlantic Salmon Conservation Organization
- NEAFC - North-East Atlantic Fisheries Commission
- SEAFO - South-East Atlantic Fisheries Organisation
- SIOFA - South Indian Ocean Fisheries Agreement
- SPRFMO - South Pacific Regional Fisheries Management Organisation

Source Geographical Data: DG MARE B2, ESTAT GISCO
 Cartography: DG MARE B2 GIS and Data Analysis Team - 28/08/2011
 Projection System: Eckert III - Scale approx. 1:88,000,000
 The boundaries shown on this map are for illustrative purposes only.
 Map reference: RFMO Tuna A3 20110828

ANEXA II

Acorduri bilaterale în domeniul pescuitului

TIPUL ACORDULUI	ȚARA PARTENERĂ	PROTOCOL ÎN VIGOARE PÂNĂ LA	CONTRIBUȚIA FINANCIARĂ ANUALĂ A UE
<i>Acorduri privind mai multe specii („mixte”)</i>	Groenlanda	31 decembrie 2012	14 307 244 EUR
	Guineea-Bissau	15 iunie 2011	7 500 000 EUR
	Mauritania	31 iulie 2012	De la 86 000 000 EUR (în primul an) la 70 000 000 EUR (în al 4-lea an)
	Maroc	27 februarie 2012	36 100 000 EUR
<i>Acorduri privind tonul – Africa de Vest</i>	Capul Verde	31 august 2011	385 000 EUR
	Gabon	2 decembrie 2011	860 000 EUR
	Côte d'Ivoire	30 iunie 2013	595 000 EUR
	São Tomé și Príncipe	sfârșitul anului 2013	682 500 EUR
<i>Acorduri privind tonul – Oceanul Indian</i>	Comore	31 decembrie 2013	615 250 EUR
	Madagascar	31 decembrie 2012	1 197 000 EUR
	Mozambic	31 decembrie 2011	900 000 EUR
	Seychelles	17 ianuarie 2014	5 600 000 EUR
<i>Acorduri privind tonul – Pacific</i>	Kiribati	15 septembrie 2012	478 400 EUR
	Micronezia	25 februarie 2010 (noul protocol pe 5 ani este în curs de ratificare)	559 000 EUR
	Insulele Solomon	8 octombrie 2012	400 000 EUR
<i>Acorduri inactive</i>			
	Gambia	Nu există protocol în vigoare	
	Guineea	Nu există protocol în vigoare	
	Guineea Ecuatorială	Nu există protocol în vigoare	
	Mauritius	Nu există protocol în vigoare	

	Senegal	Nu există protocol în vigoare	
--	---------	-------------------------------	--